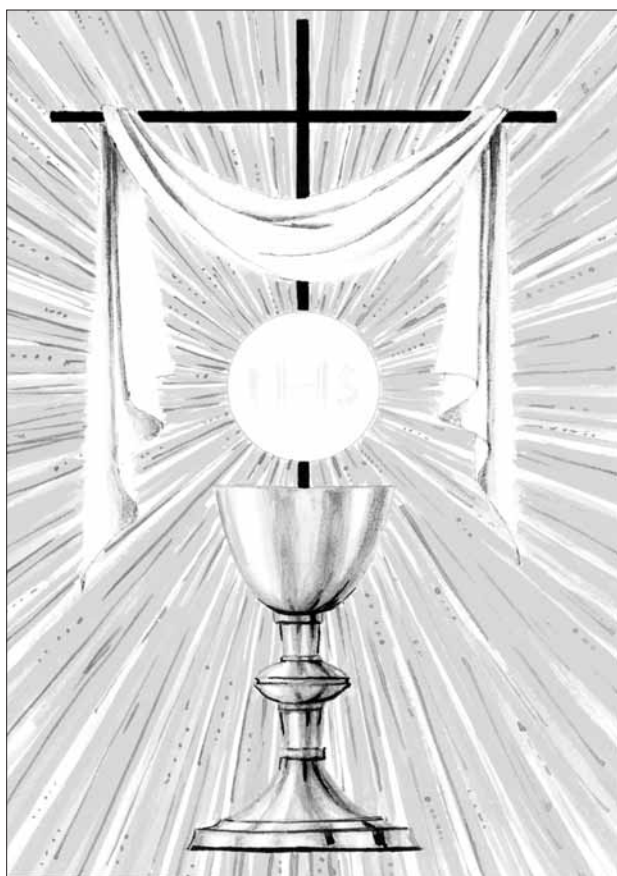


FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie



Ježíš žije! Aleluja!

*Neboť tak Bůh miloval svět,
že dal svého jediného Syna,
aby žádný, kdo v něho věří,
nezahynul, ale měl život věčný.*

Jan 3,16

**Požehnané Velikonoce
plné Boží lásky, milosti,
pokoje a radosti
Vám přejí**

KNĚŽÍ MARIÁNI

- 12.** Zmrtvých-
vstání
Páně
- 13.** Pondělí
velikonoční
- 19.** neděle
Božího
milosrdenství
- 26.** 3. neděle
velikonoční
- 3.** 4. neděle
velikonoční
- 10.** 5. neděle
velikonoční

sv.
Marek

1. sv. Josef,
Dělník

8. P. Maria,
Prostřednice
všech milostí



FARNÍ MĚSÍČNÍK

12. 4. 2009
Zmrtvýchvstání

Páne

Číslo: 5

Ročník: 14

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. ?těpán • Sidonie

Kalendář		12. dubna - 13. května 2009				
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
12. Zmrtvých- vstání Páně	13. Pondělí velikonoční	14. sv. Lambert	15. sv. Anastázie	16. sv. Bernadeta Soubirousová	17. sv. Inocenc	18. sv. Krescens
19. neděle Božího milosrdenství	20. sv. Hugo	21. sv. Anselm	22. sv. Leonid	23. sv. Vojtěch	24. sv. Jiří	25. sv. Marek
26. 3. neděle velikonoční	27. sv. Zita	28. sv. Petr Chanel	29. sv. Kateřina Sienská	30. sv. Zikmund	1. sv. Josef, Dělník	2. sv. Anatáš
3. 4. neděle velikonoční	4. sv. Florián	5. sv. Gothard	6. sv. Jan Sarkander	7. sv. Benedikt II.	8. P. Maria, Prostřednice všech milostí	9. sv. Hermus
10. 5. neděle velikonoční	11. sv. Ignác z Lácosi	12. sv. Pankrác	13. P. Maria Fatimská			



Potřebuji vykoupení !

"On na svém těle vzal naše hříchy na kříž..." 1. Petr 2,24

Kristův kříž zjevil pravdu o Božím soudu nad hříchem. Nikdy si Kristův kříž nespojujte s mučednickou smrtí. Bylo to vrcholné vítězství, které otřásl samotnými základy pekla. V časnosti ani ve věčnosti neexistuje nic jistějšího a nezvratnějšího, než co Ježíš vykonal na kříži - celému lidstvu umožnil návrat ke správnému vztahu s Bohem. Základem lidského života učinil vykoupení; to znamená, že každému člověku otevřel cestu ke společenství s Bohem.

Kříž nebyl jen něčím, co se Ježíšovi stalo - vždyť přišel, aby zemřel; kříž byl důvodem Jeho příchodu. Ježíš je "Beránek, ten zabítý od počátku světa" (Zj 13,8) Bez kříže by Ježíšův příchod v těle neměl smysl. Dávejme si pozor, abychom neoddělovali "Bůh byl zjeven v těle" od "toho...kvůli nám ztotožnil s hříchem" (1. Tim 3,16 ; 2. Kor. 5,21) Důvodem příchodu v těle bylo vykoupení. Bůh nepřišel v těle proto, aby vykonal něco sám pro sebe, ale aby odstranil hřích. Kříž řeší problémy časnosti i věčnosti a je centrálním bodem časnosti i věčnosti.

Kříž není křížem člověka, ale křížem Boha a žádný člověk ho na základě svých zkušeností nemůže nikdy plně pochopit. Na kříži Bůh odhalil svůj charakter. Kříž je bránou, kterou může každý člověk vstoupit do jednoty s Bohem. Ale není to brána, kterou jen projdeme; je to místo, kde se nachází život, ve kterém přebýváme.

Kristův kříž je srdcem spasení . Spasení lze tak snadno obdržet právě proto, že Boha tolik stálo. Kříž byl místem, kde se v ohromné "srážce" setkal Bůh s hříšným člověkem a kde se otevřela cesta k životu. Veškerou bolest té srážky i její cenu však neslo Boží srdce.

Oswald Chambers:
To nejlepší pro Jeho slávu.

Pokoj vám

Co si představujeme pod pojmem pokoj Boží? Je to dar. Ale je to i energie. „Bude-li tam někdo hodný pokoje, váš pokoj přejde na něj, nebude-li, váš pokoj se vrátí k vám,“ říká Ježíš apoštolům. Z toho vyplývá, že pokoj je něco, co cestuje, co se pohybuje, co se dá předávat a rozdávat. Je pochopitelné, že nemůžeme rozdávat něco, co sami nemáme. Energie se vyčerpává. Svět z náš pokoj vysává – tím víc se ho musíme snažit čerpat. Jak? Častým svatým přijímáním, pokud možno denní účastí na mši svaté a intenzivnější modlitbou. Dříve lidé nebyli tolik světem vysáváni jako dnes. Dnes je proto doslova životně nutné čerpat pokoj ze Zdroje. Pokoj je naší výsadou, ale i úkolem a zodpovědností. Nemáme ho pro sebe, jsme povinni ho předat každému, s kým se setkáme, vnést ho do každého domu. Svět trpí nedostatkem pokoje naší vinou – nejen vinou anarchistů nebo teroristů. My křesťané jsme za to zodpovědní.

Nenápadní nositelé obrody

Dějiny neudělali lidi moudřejšími. Chyby minulosti se opakují s pravidelností, která člověku bere chuť dělat něco dalšího. Na to ale čeká ďábel. Pouhé lidské síly na řešení nestačí, ale u Boha je možné všechno. To platí u jednotlivců, v celých dějinách , i v naší době. Obnova vždy začínala od skupinek křesťanů, ať už žili v klášterech nebo ve farnostech. Také dnes musí začít od těchto nositelů, středisek obrody. Je to přirozenější než aktivity shora nařízené. Ježíš také stavěl na jednotlivcích. Tři roky učedníky školil, všechno jim vtlačoval do hlavy a po zmrtvýchvstání potká dva z nich na cestě do Emauz otrávené, bezradné, smutné. Nezlomí nad nimi hůl, vykládá jim všechno znovu, každému zvlášť, trpělivě. Na Tomáše čeká celý týden, než přijde. Nevyhodí ho, ukáže mu své rány. Na jednotlivcích stojí Kristova církev i dnes. Važme si toho, že si nás vybral. Je nás málo? Na cestě do Emauz byli jen dva.

Z knihy Ladislava Kubička „Oslovuji?“

Naše farnost dnes

Z farních matrik - duben 2009

Pokřtěni byli: Zuzana Vaňková
Filip Tomeček
Matěj Berka
Šimon Výlet
Martin Bařinka



Pohřbeni byli: Ludmila Vilímková(1929)
František Kostka(1930)
Božena Kozubíková(1932)
Anna Šebáková(1930)



Lámačské chvály

V sobotu 7. března, v rámci přípravy na biřmování, naši farnost navštívila slovenská skupina Lámačské chvály z Bratislavy. V čele tohoto pětičlenného hudebního uskupení stojí Braňo Letko, který je nejen dlouholetým hudebníkem, ale také skvostným vypravěčem. Takže setkání s biřmovanci se neomezilo pouze na hudební svědectví, ale měli jsme i možnost poslechnout si „na živo“ o Braňovu setkání s živým Bohem. Pro ty, kteří se nemohli tohoto setkání zúčastnit, nabízíme část jeho svědectví v rubrice Svědectví. Více o kapele a její diskografii na <http://lamacskechvaly.sk>

Pozvání na pouť k Božímu milosrdenství.

V neděli 19. 4. na svátek Božího milosrdenství jste zváni do nedašovského kostela, kde v 15.00 hodin bude sloužit mši svatou P. Jan Hrudík farář ze Strání.

Naše letošní postní doba ve fotografiích



Postní duchovní obnovu farnosti vedl P. Dimas z Olomouce, kapucín.

V katechezi mnohokrát zdůrazňoval nutnost každodenní modlitby. Je třeba prosit Ducha svatého o sílu a vytrvalost na naší cestě za Ježíšem.

„Nech se vést Duchem svatým – je to nejlepší průvodce tvou pouští.“



Děkanátní duchovní obnova manželů s P. Pavlem Ambrozem

Dne 21.3.2009 proběhla v naší farnosti děkanátní postní duchovní obnova pro manžele, kterou vedl P. Pavel Ambros, ThD.

Program se skládal ze tří přednášek, meditací a měli jsme také možnost svátosti smíření nebo osobního rozhovoru s knězem. Společně jsme prožili křížovou cestu, bolestný růženec a vše bylo zakončeno mší svatou. Témata přednášek byla:

- ❖ Apoštol Pavel a naše obrácení
- ❖ Kristovo utrpení podle sv. Jana
- ❖ Naše cesta k velikonočním svátkům

Vše vycházelo z Božího slova a bylo to doplněno pěknými myšlenkami. Jednou z meditací byla otázka, kterou bychom si mohli položit všichni – Co to pro mne znamená pít kalich s Ježíšem, pít kalich s Otcem?

Závěrem můžeme jen říct, že to byl příjemně strávený den v Boží náruči. Upřímně Pán Bůh zaplat'.

Martin Ptáček



7.3.2009 Lamačské chvály v „Orlovně.“ Katecheze o víře se společenstvím z Bratislavy



Modlitba, odříkání, dobré skutky... - děti se opravdu snažily.

- Děti a dospělí tvořili „pohlednice pro misie“. Výtěžek 8065,- Kč, bude po Velikonocích předán misionáři Kongregace kněží mariánů působícímu ve Rwandě.
- Pout' do Štípy za obnovu rodin a duchovní povolání
- Diecézní setkání mládeže v Kroměříži 4. 4. 2009



Společenství manželů v Zakopaném – fotografoval otec Karel.

Pěšky na Sv. Hostýn

Tak jako v minulých letech, tak i letos se uskuteční pěší pouť na Sv. Hostýn. Letos to bude ve dnech 14. - 16. srpna. Jelikož o ubytování na Hostýně je značný zájem, musí se o toto žádat s velkým předstihem. My zde máme domluveno 58 míst. Po zkušenostech z minulých let si myslím, že je to dostačující. V případě většího zájmu bychom to jistě nějak vyřešili. Proto vás žádám o včasné přihlášení, aby se případně mohla zařídit další místa. Děkuji za pochopení.

Přihlašovat se můžete od 4. dubna 2009 v sakristii u Stanislava Strnada. Zde si zrovna můžete domluvit ubytování. Cena činí 200,- resp. 250,- Kč. Pokoje jsou jednolůžkové, dvoulůžkové a třílůžkové. Případné dotazy zodpovím.

Stanislav Strnad

Sidonské farní okénko

Sidonští farníci děkují městskému úřadu za prodloužení smlouvy o výpůjčce objektu bývalé MŠ Sidonie čp. 44, který nám slouží ke konání mši svatých, které máme každý sobotní podvečer.

Přes prázdniny objekt slouží pro děti schol a různých křesťanských společenství.

V sobotu 22. listopadu 2008 se v sidonském kostele uskutečnila slavnostní mše svatá, při které proběhlo vysvěcení nového pozadí oltáře, které formou dřevěných dekoračních prvků vytvořil pan Josef Ptáček z Brumova. Mši svatou sloužili P. Jiří Cymanovski MIC a P. Stanislav Malinski MIC. K příjemnému a důstojnému průběhu této mše svaté přispělo také vystoupení ženského pěveckého sboru z Horního Srní a mladé sidonské kostelní scholy. Sidonský kostel byl při mši svaté plně obsazen a mimo jiné se jí zúčastnil také starosta města s manželkou. Po ukončení mše bylo všem přítomným podáno malé občerstvení.

Veškeré náklady uhradili sidonští farníci. Všem patří upřímné Pan Bůh zaplať.

Byla jednou jedna kapka vody, která hledala ticho moře, dálku moře a lásku. "Ty jsi já," řeklo moře, "a já jsem ty."



Otevřelo svoji náruč a přijalo kapku. A to, co patřilo moři, patřilo od té chvíle i kapce. Stala se tichem, stala se dálkou moře a její hloubka byla požehnaním pro tento svět.

"Věz, můj záku, moře je plně odpuštění pro ty, kteří ho milují a přijme

do sebe ty, kteří si to opravdu přejí."

"Ale co když je taková kapka vody velice špinavá, co potom?" zeptal se záku. Tehdy se Mistr z celého srdce rozesmál a řekl: "Žádná kapka nemůže být tak špinavá, aby ji moře nedokázalo očistit."

CHARITA VALAŠSKÉ KLOBOUKY INFORMUJE !!!

PLETENÍ OBVAZŮ

Děkujeme všem, kteří se zapojili do akce pletení obvazů a oznamujeme, že hotové obvazy je možné kdykoliv odevzdat v Denním stacionáři v pracovní dny od 8.00 do 15.00 nebo v místním farním kostele do připravených krabic v bylnické kapli. Sběr bude probíhat během měsíce dubna.

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE - DUBEN

- 15.4. Kraplování vlny – příprava materiálu pro plstěné kytičky 9.00
- 24.4. Šití s paní Blažkovou 8.30
- 29.4. Tvoření plstěných kytiček 9.30

Tento den je jednou za život

„Člověku se zdává, jak se čas vleče, a náhle vidí, jak to, co pokládal za loudání, byl vlastně úprk,“ řekl K.N..

„A někdy si pak uvědomí, jak báječné možnosti kdysi měl... jak snadno je mohl využít a jak je nevyužil. Lidé si stěžují na to a na ono, a přitom by si měli stěžovat vlastně jenom na to, že nepostřehli včas možnosti, jaké jim podával anděl, ty skvělé příležitosti, které mohli proměnit život jim i jejich blízkým.

Jednou krmíte malé bezmocné miminko lžičkou... čas se vám zdál nekonečný... a náhle vidíte, že to miminko bleskurychle vyrostlo, je z něj dospělý člověk a vy si říkáte, že jste měli od anděla podanou příležitost využít tolika radostí a tolika hezkých chvil, které jste minuli a které už nikdy nebudete moci využít...

Má manželka je z dvojčat. Obě sestry jsou si tak podobné, že si je plete kdekdo, dokonce i při svatbě se mi stalo, že jsem na sestru své manželky volal ráno – než si manželka vzala svatební šaty - a v zamyšlení jsem ji oslovil jako svou ženu, dokonce i já, který je uměl rozeznávat, jsem se tehdy spletl... Jenomže, jak byla jejich podoba nápadná, tak byl nápadný i rozdíl jejich vztahu ke světu. Moje žena byla vyloženě domácí typ, kdežto její sestra byla typ, který, jak se tomu říká, chce něco v životě dokázat.

Manželka vychovávala naše čtyři děti a její sestra neměla dost času ani na své jedno dítě... Žena nedostudovala vysokou školu, kdežto z mé švagrové je vědkyně. To víte, že manželka měla občas svoje smutné, svoje hořké chvíle. Představovala si, co ona mohla dokázat, kdyby se chovala jako její sestra... Minulý měsíc jsem potkal švagrovou. Plakala. Oslovil jsem ji na ulici, nechápal jsem, proč nám nezavolala, bál jsem se, co se jí nepříjemného přihodilo. Vždycky byly s mou ženou velké kamarádky. Vždycky se jedna druhé svěřovaly. Řekla mi, že se styděla o tom s námi hovořit: její syn jde do vězení. Kradl v nějakém skladu a chytili ho. Protože měl už škráloup od minula, dostal trest tentokrát natvrdo. Víš, plakala švagrová, za to můžu já. Mě měli zavřít, ne jeho. Kdybych si na něj udělala čas, kdybychom si na něj s manželem udělali čas...

Někdy stačí jenom o něčem s dítětem promluvit a ono pozná, kde jsou hranice, rozumíš, hranice toho, co se smí, a toho, co se nesmí... Vy máte ještě dvě menší děti, dávejte si na to pozor. Každý den můžeš dětem ukázat nějaké

zábradlí, které jim pomůže, aby se nezfítily, až vyrostou. Není to těžké. Chce si to jenom každý den udělat čas. Vždycky, když děti potřebují, si na ně udělat čas. Nezapomínat: tento den je jednou za život. Už nikdy nebudeme moci udělat to, co můžeme udělat dnes.

Když jsem přišel domů, dvě naše mladší děti si hrály loutkové divadlo. A hned, abych šel a hrál jim divadlo já. Měl jsem jiný program, ale šel jsem. Hrál jsem jim divadlo celý večer a hrál jsem o tom, co je může v životě potkat. Nementoroval jsem..., to, co je může potkat, zažívali na jevišti Kašpárek a vodník a další loutky z našeho starého

divadélka. A já si vzpomínal, jak mi s těmi loutkami hrával dědeček. Hrál mi podobně, ukazoval mi různé životní situace, i když byly pohádkově posunuté. Ukazoval mi „varování“. Ukazoval mi „zábradlí“.

Ten večer jsem nestihl nic z toho, co jsem měl. Přesto jsem měl pocit, že jsem stihl mnohem víc. Mnohem důležitější věci. A také jsem pochopil mnohem důležitější věci. Pochopil jsem, jaké možnosti dává každý den. Jaké dává nám a jaké můžeme my podat našim nejbližším. Protože... **TENTO DEN JE JEDNOU ZA ŽIVOT**

E.Martin: Andělé nás neopouštějí

Svědectví



Lámačské chvály. Z prava Braňo Letko, Jakub, Tomáš, Stanley (chybí Juraj)

Foto převzato a upraveno z www.hajdukfest.sk.

„Miluji hříšníka, nenávidím hřích. Miluji Tě.“

Když nebylo Ducha svatého, tak bych tady nestál. Duch svatý změnil můj život, když jsem měl 22 let.

Rodiče mě vychovávali v katolické víře. Za totality během dospívání jsem začal hrát na kytaru náboženské písně a chodit na zakázané poutě. Byla to taková rebelie. Když to všechno bylo povoleno, zakázané ovoce přestalo být zakázané, začalo mě to nudit. Všichni kolem mě byli nadšení, ale já si říkal „ble.“

Začal jsem se jen tak potulovat, do kostela jsem už ani nechodil. Ale uvědomil jsem si, že něco duchovního potřebuju. A tak jsem začal s různými východními náboženstvími. Když jsem už slyšel kroky po bytě a doma nikdo nebyl, myslel jsem si, „to je to duchovno“!!! Ale říkal jsem si: „Pane, jestli je tohle to duchovno, tak je to celkem fajn, ale pokoj mi to nenosí.“

Zrovna jsem prožíval těžké období. Školu jsem flákal, doma hrozil rozvod... Chtěl jsem najít někde lásku, ale doma měli rodiče spíš víc starostí se sebou, než aby mi ji mohli zprostředkovat. Tak jsem si řekl, zkusím s někým chodit. Chodili jsme spolu dva a půl roku - „to je ta pravá.“ Ale po dvou a půl letech jsme se rozešli. Už to byla totální nuda. Mou největší noční můrou bylo, že jednou budu stát před oltářem a zjistím že říkám ano a vlastně myslím ne. Nedokázal jsem si udržet vztahy a tak jsem začal chodit s dvěma holkama naráz - „to nevyprchá.“ Bylo to super, ale až do chvíle než se o sobě navzájem dozvěděly. Uvědomil jsem si, že jedné z nich musím říct „víš, já budu chodit s tou druhou.“ Ta jedna moc neuměla říkat „ne.“ Ta druhá byla na rozdíl od ní taková netykavka, ale s touhle jsme si

zase dobře rozuměli. „Kdyby se to dalo splácet nějak dohromady!“ „Pane, ty na mě kašeš, modlil jsem se a ty nic. Tak se rozhodnu sám. Budu chodit s tou, co neumí říkat ne.“

V době, když jsem se takhle rozhodl, mě jeden kamarád pozval na své kněžské svěcení. V ten den bylo zrovna dost špatné počasí. Klečel jsem v nějaké louži od deštníku a vedle mě plakala ta holka, které jsem právě řekl, že spolu končíme. „To je život!“ začal jsem Pánu nadávat. „Ty si taková nula, takový nikdo. Já jsem se k tobě modlil, chodil jsem ti do kostela, byl jsem ti na biřmování a nikdy si pro mě nic neudělal. Nikdy jsi mi nerozuměl. Hýbáš tady s těmi babkami - vstávají, klekají a ty se nad tím tam někde směješ. Víš co? Strč si to svoje křesťanství někam - já to nechci.“

A jak jsem tak nadával, uvědomil jsem si, že Ježíš stojí přede mnou. Překvapilo mě, když mi řekl: „Mám tě rád“. Řekl jsem mu: „Strč si to někam. Myslíš si, že přijdeš, řekneš mám tě rád a všechno bude fajn?“ A on na to: „Mám tě rád takového jaký jsi.“ To mě úplně zlomilo: „To snad nemyslíš vážně?! Máš mě rád i s tím sebeukájením, s tou nečistotou, s tím, že lžu i když nemusím?“ On na to: „Přesně s tím tě mám rád. Miluji hříšníka, nenávidím hřích. Velmi tě mám rád.“ Tak to jsem začal bulit i já. Zeptal jsem se: „Až vylezu z tohoto kostela, neskončí se to?“ Na to jsem si uvědomil, že je to „neverending story“ - že to nikdy neskončí. „No dobře, ale co mám dělat s ní (s tou odmítnutou holkou sedící vedle mě)?“ Slyšel jsem jak mi říká: „Ty víš dobře, co máš dělat.“ Věděl jsem - přesně naopak - tamtu nechat a začít znovu s touhle. Když se vycházelo ven z kostela, tak jsem jí řekl: „Víš co, Marti, zkus to ještě se mnou!“ Ta se na mě podívala jako na úplného cvoka. „Zkus to ještě se mnou, mám totiž takový pocit, že jsem se v kostele potkal s Bohem,“ dívala se na mě ještě jako na většího cvoka. „Ale já ti vůbec nevěřím, řekla.“ Za normálních okolností by mě to položilo, ale teď jsem si řekl OK, dobře. Věděl jsem totiž, že za mnou stojí někdo úplně jiný. Někdo, kdo mi úplně věří. Věděl jsem, že ten Bůh, kterého jsem potkal, má moc změnit můj život.

Pane Ježíši, přijď svým životodárným Duchem rozvinout dary vložené do každého člověka. Přijímáš nás s naším srdcem takovým, jaké je. Proč bychom čekali, až se naše srdce změní, abychom pak mohli jít za Tebou? Ty sám nás proměňuješ a také nám nabízíš všechno, aby se zhojila naše zranění. Amen.

Proč Lámačské chvály?

„Pretože túžime po prielome, chceme, aby prišiel prielom v uctievaní, chvále, v chodení s Bohom... Začalo to po našom obrátení asi pred 11 rokmi v Lamači (časť Bratislavy) začali sme sa stretávať cca asi 100 ľudí na chválach večer raz do týždňa, len tak s gitarou a postupne sa sformovala skupinka, ktorá začala hudobne tieto chvály doprevádzať... Z toho vznikol aj názov, podľa miesta kde sme sa schádzali (Lamačské chvály). No v poslednom čase už nikto z nás v Lamači nebýva, tak sme pred 2 rokmi zmenili názov, pribudol dĺžeň (= „á“). V dnešnej forme hráme spolu asi 5 rokov. Čo hráme?

Myslím že je to iba čistý worship (= chvála). Spievame a hráme pretože prežívame krásne chvíle s Pánom Ježišom Kristom a chceme sa o ne podeliť.“

S dovolením Braňa Letka svädectví prepísano a upraveno z nahrávky verejného vystoupení v našej farnosti. Modlitba prevzatá z brožury vydané k letošnému Týdnu modliteb za mládež

(29.3. - 4.4.). „Proč Lámačské chvály“ prevzatá z <http://lamacskechvaly.sk/kapela>.

J.Z.

„Syťi nás tím, čím žili“



25.4. Svatý Marek, evangelista

Žil v 1. storočí, zemrel kolem roku 75. Patří mezi nejmladší postavy v Novém Zákone. Jeho evangelium patří k nejživějším a nejméně formálním, protože bylo pravděpodobně zaznamenáno jako první (kolem roku 67). Je velmi popisné, konkrétní, přímé a stručné, nic neskrývá, avšak dělá dojem, jakoby mělo být napsáno rychle. Marek prý tlumočil slova svatého

Petra, která od něj slyšel v kázáních i důvěrných rozmluvách. V tomto evangeliu chybí všechno, co by sloužilo svatému Petru ke cti a slávě, zato jeho zapření je zde líčeno velmi podrobně.

Marek pocházel z Kypru. Jeho otec zemřel a matka Marie zdědila dům v Jeruzalémě. V tomto domě se pak scházeli Ježíšovi učedníci, slavili zde poslední večeři a zde také hledal útočiště svatý Petr, když vyšel zázračně z vězení. Petr pak Marka obrátil na křesťanskou víru, a proto ho nazývá „svým synem“ (I. Petr 5, 13). Druhé Markovo jméno je Jan.

Ve 14. kapitole Markova evangelia se píše: „Všichni ho (Ježíše) opustili a utekli. Šel za ním nějaký mladík, který měl na sobě jen kus plátna přes nahé tělo; toho chytli. On jim však nechal plátno v rukou a utekl.“ To prý píše Marek sám o sobě.

Marek měl bratrance Barnabáše a pod jeho záštitou začal svou apoštolskou dráhu. Doprovázel svatého Pavla a Barnabáše na jejich cestě do Antiochie a staral se jim o hmotné záležitosti. V Pamfýlii se však rozhodl vrátit zpět. Když se Pavel vydával na další cestu, Barnabáš chtěl sebou vzít opět i Jana Marka, ale Pavel nechtěl, protože je předtím v Pamfýlii

opustil. Vznikla z toho roztržka. Barnabáš nakonec Pavla opustil a spolu s Markem se vydal lodí hlásat evangelium na Kypr (Skutky 15. kapitola). Další zmínky o sv. Markovi jsou v listě Kolosanům 4, 10 a v listě Filemonovi, verš 24.

Kolem roku 61 se Marek v Římě přidal k Petrovi, smířil se s Pavlem a napsal tu své evangelium. Po smrti svatého Petra odešel do Alexandrie.

Jednou se zde Markovi rozbily boty, tak si je dal opravit u ševce jménem Anián. Švec se omylem bodl šídlem do ruky a bolestí zvolal: „Můj Bože!“ Marek měl radost, že nevolá své pohanské bohy a začal mu vyprávět o Kristu. Také se modlil za uzdravení jeho ošklivého zranění. Když se rána zázračně uzdravila, prosil švec Marka, aby u něj zůstal a pak se spolu s celou rodinou nechal pokřtít. Marek měl v Alexandrii velké úspěchy. Brzy zde vznikla živá církev a Marek se stal jejím biskupem. Anián byl ustanoven jeho nástupcem. Také tu bylo postaveno několik kostelů.

Když to viděli pohanští Řekové a Egyptané, spojili se s Židy proti všem věřícím, zvláště proti Markovi. Marek se to dozvěděl, odešel do křesťanských obcí v Lybii, kde světil biskupy a kněze a do Alexandrie přicházel jen potají, aby uspořádal církevní věci.

Jednou zde zrovna proměňoval Tělo Páně u oltáře, když se na něj vrhnul rozzuřený zástup lidí. Hodili mu provaz kolem krku a smýkali s ním po hrbolatých městských ulicích až k mořskému břehu. Polomrtvého Marka uvrhli do žaláře. Světec si nestěžoval a v noci se mu zjevil Spasitel a utěšoval ho. Další den se to opakovalo, dokud Marek usmýkán nezemřel. Jeho mrtvé tělo chtěli spálit na hranici, ale spustil se déšť a oheň uhasil. Křesťané pak ostatky vzali a uložili je ve skalním hrobě, kde se scházivali k bohoslužbám.

Hrob se stal slavným poutním místem a roku 310 zde byl zbudován chrám. Později byly ostatky přeneseny do Alexandrie a odtud je benátská kupci v devátém století odvezli do svého města Benátek. Atributy: okřídlený lev, psací náčiní, kniha nebo svitek.

Z liturgie

12. 4. 2009

Slavnost zmrtvýchvstání Páně

„Ježíš musel vstát z mrtvých.“

1. čtení Sk 10, 34a. 37–43

2. čtení Kol 3, 1–4

Evangelium Jan 20, 1–9

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy

ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se

dovnitř a viděl, že tam leží pruhu plátna, ale dovnitř nevěšel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhu plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli

Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.
Ozvěna slova:

Když Ježíš umírá na kříži, země se otřásá, skály pukají, všude nastává tma. Učedníkům a všem, kteří ho měli rádi, v té chvíli umírají poslední naděje. A když jdou v neděli ke



hrobu, nalézají jej prázdný. Zase další zklamání a starost, kdo jen mohl Pánovo tělo ukrást. Ženy ani apoštolové dosud nevidí jasnou záři vzkříšeného Krista. O jeho smrti přece nebylo pochyb. Římský voják mu probodl bok a poznal, že je mrtvý. Velký divotvůrce, který přivedl Lazara z říše smrti, sám nebyl schopný jí odolat? Ale jeho tělo v hrobě není. Leží tu jen pruhy plátna a rouška složená zvláště. Tak by ji však zloděj neposkládal. Že by mrtvý přece jen nebyl mrtvý? Že by zemřel... a nezemřel? Jiná možnost tu není. Prázdný hrob promluvil. Otevřel oči učedníkům pro pochopení, že Ježíš z mrtvých vstát musel. Smrt a život se utkaly, ale Kristus se ubránil zbraní nesmrtnosti. Mrtvý se stal živým...

*Milý bratře, milá sestro,
ani náhodou za vysušeným Rudým
mořem nečekala hned zaslíbená
zem.*

*Ani náhodou za odvaleným
kamenem hrobu nečekal znejistěle
jasný důkaz.*

*Ani náhodou neprožijeme plnost
radosti Velikonoc bez kříže na
ramenou.*

Ať se nám radost a Ježíšovo vítězství nad smrtí stanou silou na naší cestě za dokonalostí.

19. 4. 2009

2. neděle velikonoční, neděle Božího milosrdenství

„Za týden přišel Ježíš zase.“

1. čtení Sk 4, 32 – 35

2. čtení 1 Jan 5, 1 – 6

Evangelium Jan 20, 19 – 31

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu pře židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze dvanácti, zvaný Blíženeček, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebecích a nevložit svůj prst na místo hřebů a nevložit svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

Ozvěna slova:

Učedníci jsou shromážděni za zavřenými dveřmi, protože mají strach před židy. Strach, který svazoval ty, kdo neměli odvalu přihlásit se ke Kristu. Ježíš však přichází prolomit tento strach a přichází se slovy: „Pokoj vám!“ On ví, že učedníci mají strach, proto jim přináší skutečný dar pokoje, aby se už nebáli a byli schopni přijmout poslání, které jim přichází předat. Je to poslání, které Ježíš dostal od svého Otce a které teď předá svým učedníkům, aby je šířili dál. Jakoby záměrně však chybí apoštol Tomáš.

Jeho nedůvěra má odhalit kým pro něj Kristus skutečně je. Ježíš zná jeho myšlenky i srdce. Dává mu uvidět rány a tímto znamením ho přivádí k vyznání víry a k přijetí Ježíše jako svého Boha Pána.

„Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou a vznešenou radostí.“

Svatá sestra Faustyna, která také viděla Krista, ve svém Deníčku napsala: „Ježíš mi řekl: 'Všechno, co tě potká, snášej s velikým pokojem a trpělivostí; nebraň se, když na tebe bude neprávem dopadat všechna hanba; nechej ostatní triumfovat. Nepřestaň být dobrá, když zjistíš, že tvou dobrotu zneužívají. Když ti udílím větší milosti, neříkej, že jich nejsi hodna. Spíš buď potěšena a raduj se a ber si z mého Srdce tolik pokladů, kolik jich uneseš, neboť tak se mi víc líbíš. Ber si ty milosti nejen pro sebe, ale i pro bližní, to znamená vybízej duše, s nimiž se stýkáš, k důvěře v mé nekonečné milosrdenství. Ach jak velmi miluji duše, které mi daly celou důvěru – udělám pro ně všechno.“

Slovo Boží v liturgii:

26. 4. 2009 3. neděle velikonoční

1. čtení Sk 3, 13 – 15, 17 – 19

2. čtení 1 Jan 2, 1 – 5a

Evangelium Lk 24, 35 – 48

3. 5. 2009 4. neděle velikonoční

1. čtení Sk 4, 8 – 12

2. čtení 1 Jan 3, 1 – 2

Evangelium Jan 10, 11 – 18

Úmysly Apoštolátu modlitby - duben



1. Aby Pán požehnal dílo zemědělců hojnou žní a učinil srdce lidí v bohatších zemích citlivějšími k problému hladu ve světě.
2. Aby křesťané, kteří působí v oblastech, kde jsou životní podmínky chudých, slabých, žen a dětí nejtragičtější, byli znamením naděje díky jejich odvážnému svědectví Evangeliumu solidarity a lásky.
3. Aby víra ve vzkříšení a velikonoční radost pronikla celý náš život a my se stali živými svědky evangelia.



Úmysly mší svatých na měsíc duben - kveten 2009

13. Po 7.30 na poděkování P.Bohu za dožití 80. let života, + manžela, pomoc a ochranu Boží pro celou živou rodinu
9.00 za + Zdenku a Ludvíka Smolíkovy, rodiče s obou stran a duše v očistci
15.00 za + Františka, Emila a Andělu Fojtkovy, + Ladislava Staníka, + Pavlíka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
14. Út 18.00 za +dvoje rodiče, bratry, synovce a neteř
15. St 18.00 za + Josefa a Marii Vrátníkovy, zemřelou dceru Jindřišku a duše v očistci
16. Čt 18.00 za + rodiče Bartozelovy a Strnkovy, za + rodinu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
17. Pá 18.00 za + manžela Františka Pindáka a + dceru Janu
18. So 7.30 za + rodiče Škardovy, jejich + děti, s připomínkou za živou a + rodinu
19. Ne 7.30 za + Františka Vilímka, + rodiče Cepkovy a Vilímkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
9.00 za + rodiče Zvoničkovy, zemřelého syna Josefa a zetě Stanislava Galia
10.30 za farníky

20. Po 7.30 za + Karla Kantnera, + rodiče s obou stran, živou rodinu, ochranu Panny Marie a duše v očistci
21. Út 18.00 za + rodiče Valčíkovy, + dcery, duše v očistci, pomoc Boží a ochranu pro živou rodinu
22. St 18.00 za + rodiče Krahulcovy, syna, vnuka, za + rodiče Vaňkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
23. Čt 18.00 za + rodiče Františka a Rosalii Jelínkovy, a za + rodiče Šenkeříkovy a ochranu Boží pro živou rodinu
24. Pá 18.00 za + rodinu Šimoníkovu, Sívkovu, + bratra Miroslava a neteř Ivanku, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
25. So 18.00 za +Marii Jiříkovskou, + rodiče a duše v očistci
26. Ne 7.30 za + Jaroslava Ordelta, + rodiče a sourozence a živou rodinu
9.00 za + manžela, dvoje + rodiče a sourozence a dar Boží pomoci a ochrany pro živou rodinu
10.30 za farníky

27. Po 7.30 za + rodiče Tomečkovy, + syny, za duše v očistci, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
28. Út 18.00 za + Jaroslava Šabršulu, rodiče s obou stran, vnuka Honzíka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
29. St 18.00 za + Antonína Křeka a jeho manželku, jejich + rodiče a za duše v očistci
30. Čt 18.00 za + Emila Macků, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
1. Pá 7.30 za nemocné
18.00 za živé a + členy živého růžence
2. So 7.30 za + Vincence a Annu Šánkovy, dvoje + rodiče a nemocnou osobu
3. Ne 7.30 za + rodiče Častulíkovy, + Františka Kolkusa, jeho + děti a živou rodinu
9.00 za živé a + členy hasičského sboru
10.30 za farníky

4. Po 7.30 za + rodiče Vančuříkovy, + syny Jana a Františka, za dar zdraví a ochranu Boží pro celou živou rodinu
5. Út 18.00 za + Stanislava Lysáka-1. výročí
6. St 18.00 za + Vladislava Kvasnicu a ochranu Boží pro živou rodinu
7. Čt 18.00 za + rodiče Krahulcovy, + syna Karla a za pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
8. Pá 18.00 za + Marii Šuchmovu, + rodiče Vilímkovy a Šuchmovy, duše v očistci a živou rodinu
9. So 7.30 za + Josefa Strnku, + syna, +rodinu, duše v očistci a za živou rodinu
10. Ne 7.30 za + rodiče Mikšovy, + syna Josefa a za dar zdraví, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
9.00 za + Pavlínu Zmeškalovu, Františka Důlku, duše v očistci a živou rodinu
10.30 za farníky

Úmysly mší svatých v Sidonii

- 18.4. So za + Zdeňku Fricovu a rodiče Mišákovy a Boží požehnání pro živou rodinu
- 25.4. So za + Jaroslava Pavlačku a pomoc Boží pro živou rodinu
- 2.5. So 1. výročí za + Vlastu Bartlovu, jejího zemřelého manžela a Boží požehnání pro živou rodinu
- 9.5. So za živé a + členy živého růžence



Požehnané Velikonoce všem čtenářům přeje redakce Farního měsíčníku.



Něbojte se!
Moc Kristova kříže
a vzkříšení je větší
než veškeré zlo,
z něhož by člověk mohl
a musel mít strach.....
Kristus po svém
zmřtvýchvstání
řekl apoštolům a žěnám:
" Něbojte se ! "
Tato slova potřebujemě
dněs možná více,
než kdy jindy.
Je nutné,
aby zesílila jistota,
že existuje tén,
kdo drží v ruce osudy
tohoto pomíjivého světa,
kdo má v ruce klíče
od smrti a podsvětí,
kdo je alfou i oměgou.
A tento někdo
je Láska.....
Jěn On se mužě
plně zařučit za slova
" Něbojte se ! "

Poselství Jana Pavla II. k
Velikonočům 2005

List sv. Pavla Filipanum 2, 5 - II

